

Detta är en utskrift från från Göteborgs-Posten.

STÄNG

Utskriftversion av: <http://www.gp.se/kulturnoje/konstdesign/1.857847-ai-weiwei-magasin-3>

Publicerad 13 februari 2012

Uppdaterad 13 februari 2012

Ai Weiwei | Magasin 3

Just nu visas den kinesiske konstnären och människorättsaktivisten Ai Weiweis verk i Stockholm. Weiweis politiska engagemang är föredömligt, men på det estetiska planet är han inte lika banbrytande, anser Magdalena Dziurlikowska.

Fakta

Ai Weiwei

Född 1957 i Peking.

Hans far, poeten, Ai Qing, stämplades på 50-talet som folkfiende och tillbringade många år i olika arbetsläger, där Weiwei växte upp.

Levde mellan 1981 och 1992 i USA, mest i New York, innan han återvände till hemlandet.

Har ställt ut på museer och konsthallar över hela världen och bland annat medverkat på Documenta i Kassel och Venedigbiennalen.

Till följd av sitt arbete för mänskliga rättigheter i Kina har han vid ett flertal tillfällen fängslats och tvingats betala höga böter.

Den kinesiske konstnären och människorättsaktivisten Ai Weiwei har under de senaste åren omvandlats från framgångsrik yrkesman till storpolitisk angelägenhet och internationell symbol för yttrandefriheten. När Weiweis konst presenteras i Sverige är medierna på hugget. Många kameror och långa artiklar innan utställningen ens öppnats för allmänheten.

Ai Weiwei fascinerar, i hans gestalt blir rapporteringen om Kinas omänskliga politik konkret. Belagd med reseförbud vinkar han till vernissagepubliken via Skype. Intervjun som görs med honom blir slätstruken, kanske vill man inte ta onödiga risker, Weiwei är trots allt förbjuden att kommunicera på detta sätt. Kvar blir konsten och dokumenten. På Magasin 3 visas ett antal installationer, några filmer, och ett lärum där man kan följa Weiweis ständigt pågående arbete.

Engagemanget för mänskliga rättigheter och det konstnärliga intresset fick Ai Weiwei med sig hemifrån. Hans far, poeten Ai Qing, blev stämplad som folkets fiende och sattes i arbetsläger på femtiotalet. Det var också där Ai Weiwei växte upp. Som ung emigrerade han till New York, umgicks i intellektuella kretsar och arbetade med performance. I början av 90-talet återvände han till Kina, ritade sitt ateljéhus i nordöstra Beijing, grundade en arkitektfirma, arbetade som fri konstnär och började driva kampanjer mot den inhemska korruptionen.

När han kämpade för offren i jordbävningen i Sichuan 2008 greps han av polisen och misshandlades. Våren 2011 sattes han i fängelse på okänd ort i 81 dagar men frigavs efter en internationell protestkampanj. Samma höst påstods han ha en skatteskuld på femton miljoner kronor. Tack vare donationer kunde han betala halva beloppet och överklaga beslutet. Omvärlden har följt Weiweis strider, men i hemlandet tystas hans öde ner och maktkampen mellan honom och den kinesiska staten är ännu inte avgjord.

Weiwei arbetar oförtrutet vidare. Regimkritiska bloggar eller jättelika installationer, han skiljer inte på dessa, men visar olika sidor i de många projekten. Utställningen på Magasin 3 domineras av meditativa installationer som bygger på massverkan. En ljusgrå, glimrande hög består av fem ton handgjorda solrosfrön av porslin. Detta verk ställdes också ut i större skala på Tate Modern där besökarna gick i ett hav av solrosfrön tills man kom på att dammet var giftigt.

I *Sunflower seeds* sammanför Weiwei en rad associationer. Under Maos tid avbildades det kinesiska folket som solrosor. Solrosfrön var viktiga i Kina under perioder av svält. Ett frö kan stå för en individ som inte får blomma ut. Den stolta kinesiska porslinstillverkningen har försämrats i tider av massproduktion. Överlappningarna är intressanta men verket lyckas ändå inte nå helgjutenheter där något sällan skådat eller förklarande tänder till. Filmerna i anslutning till porslinspyramiden behandlar Beijings snabba förändring. För att porträttera ”en stad som inte längre finns” gav sig Weiwei ut i sin bil, tillryggalade 2 400 kilometer gata under sexton dagar, och filmade allt från förarhytten. Resultatet är 150 timmar långt och mest intressant ur ett teoretiskt perspektiv.

Det mest givande verket är dokumentationen av projektet *Fairytale* som gjordes för Documenta i Kassel 2007. Weiwei bjöd in tusen och en kineser att följa honom till Kassel och vistas där i en vecka. De ovana resenärerna (de flesta hade aldrig varit utomlands) fick kläder och väskor designade av konstnären, de fick bo i sovsalar och deras erfarenheter dokumenterades. Detta originella projekt formar sig till en sannsaga med inspiration av de Kasselfödda bröderna Grimm liksom av dagens migrationsströmmar.

Utställningen på Magasin 3 är mer ett smakprov än en presentation av Weiweis konstnärskap. I takt med det eskalerande intresset från konstvärlden och under hård övervakning av den kinesiska staten har Weiwei fått allt svårare att rotera sina verk på utställningar och samtidigt producera nytt. Resultatet är en uttunning av den konstnärliga halten. Dessutom hade Weiweis konstnärskap inte uppmärksamats på samma sätt om det inte vore för de politiska stormarna. Hans verk ställdes förvisso ut i viktiga internationella sammanhang långt innan konflikten trappades upp men dagens efterfrågan står inte i paritet till konstens kvalitet.

Naturligtvis är Weiwei en tung kulturperson och hans politiska engagemang är föredömligt, men på det estetiska planet är han inte lika banbrytande. Han delar flera drag med andra österländska konceptkonstnärer som On Kawara eller Tehching Hsieh. Där finns den arbetsintensiva, repetitiva insatsen, de långa tidsförloppen, de hisnande mängderna och talmagin. Skillnaden är att Weiwei tar ett bredare samhälleligt grepp med viktiga teman sprungna ur individens förhållande till kollektivet, globalisering, massproduktion och kulturhistoria. Hans konst når tyvärr inte de svindlande höjderna men det är av största vikt att han får fortsätta sin gärning.

Magdalena Dziurlikowska
kultur@gp.se

Copyright © 1995 - 2011 Göteborgs-Posten

STÄNG